

Hannah Arendt (1906-1975) wordt beschouwd als een van de belangrijkste politieke filosofen van de twintigste eeuw. Zij studeerde filosofie en theologie bij onder anderen Heidegger en Husserl, en promoveerde bij Jaspers in Heidelberg. In 1933 vluchtte zij voor het opkomend nazisme naar Parijs en vervolgens in 1941 naar Amerika. *De menselijke conditie* (1958) wordt algemeen als haar hoofdwerk beschouwd. Hierin geeft zij een originele analyse van de *vita activa* van de mens. Zij onderscheidt drie activiteiten, met elk een eigen waarde voor het menselijk bestaan: arbeiden, werken en handelen. Het handelen, dat aan het begin van de westerse traditie voor de Grieken nog de belangrijkste activiteit was, heeft door de nadruk op werken en arbeiden steeds meer aan betekenis ingeboet. Arendt pleit voor een rehabilitatie van het handelen en van de daarmee verbonden sfeer van het politieke. Met haar historische analyse van de menselijke conditie geeft zij tevens een cultuurkritiek van de moderne tijd die meer dan ooit actueel is.

In de reeks Grote Klassieken zijn ook verschenen:

BENJAMIN • *Het kunstwerk in het tijdperk van zijn technische reproduceerbaarheid*

ERASMUS • *Lof der Zotheid*

FOUCAULT • *Geboorte van de kliniek*

FOUCAULT • *De woorden en de dingen*

GOETHE • *Italiaanse reis*

HORKHEIMER & ADORNO • *Dialectiek van de Verlichting*

KANT • *Fundering van de metafysica van de zeden*

KIERKEGAARD • *Of/Of*

NIETZSCHE • *Aldus sprak Zarathoestra*

PASCAL • *Gedachten*

SCHLEGEL • *Het ressentiment in de moraal*

SENECA • *Dialogen*

WITTGENSTEIN • *Filosofische onderzoekingen*